LA TOKIO, BOXUL NOSTRU SĂ FIE LA INĂLŢIME! (II)

In continuarea observaţiilor noastre, am vrea să arătăm că ritmul susţinut cu accelerările atît de necesare în finalurile reprizelor şi mai ales în ultima repriză, au lipsit uneori. Unii boxeri au terminat resursele încă la începutul ultimei reprize (ex.: A. Olteanu M. Anghel, C. Niculescu).

Exceptînd pe Mihalic, Monea şi, cu oarecare indulgenţă pe Buzuliuc, I. Olteanu, Gheorghioni, restul finaliştilor ne arată că stilul defectuos, numit îndeobşte „bătaie" rămîne încă o preferinţă a unor boxeri şi antrenori. Cît de puţină contingenţă are aceasta cu boxul, cît de puţin este apreciată în marile confruntări internaţionale, e de prisos să mai repetăm. Să fim înţeleşi: una este combativitatea, boxul rapid, debordant, loviturile puternice, fulgerătoare şi precise şi alta exhibiţiile penibile, aruncările disperate, căutarea la infinit a „cunoscutei drepte (sau stîngi) la ficat (sau bărbie)" şi care nu face două parale tocmai fiindcă e cunoscută, de adversari, la care a trebuit să asistăm chiar şi în ultima gală. Dacă şi în box s-ar aplica măsura justă luată în atletism, de a nu se acorda titlul de campion decît după realizarea unor anumite rezultate, credem că cîteva medalii s-ar fi întors în magazia federaţiei. Ne amintim că într-un meci (Mîrza-Niculescu) arbitrul a dat două avertismente simultane ambilor boxeri şi apoi nu puţin a lipsit să-i descalifice. Ne îndoim că s-ar fi găsit măcar un spectator din cele cîteva mii, care să nu aprobe o astfel de măsură a arbitrului D. Bocîrnea.

Ce caută un asemenea stil de box în cea mai mare competiţie a ţării? Ar trebui să ne răspundă cei ce pregătesc sau acceptă o asemenea pregătire.

Comentarii

Am mai văzut mulţi finalişti, inclusiv unii membri ai loturilor, practicind un box unilateral, sărac (ex.: V. Badea, A. Olteanu, H. Löw, M. Băloiu), blocaje defectuoase (ex.: N. Puiu, I. Dinu, C. Niculescu, Gh. Stăncuţ), lovituri laterale — în sensul negativ al cuvîntului — (ex: V. Badea, St. Cojan, V. Mariuţan) sau cu mănuşa deschisă (ex.: Cojan, Badea, A. Olteanu), tineri repetate (ex.: M. Anghel, D. Davidescu ş.a.). Eschivele derutante au lipsit — e drept şi maniera noastră de arbitraj e defectuoasă, interzicind şi cele mai corecte eschive rotative sau laterale (ex.: arbitrii Dulău, I. Ştefan, Z. Felber ş.a.).

Au suferit pregătirea gîndită a atacurilor, precizia loviturilor „stînga înainte" atît de apreciate pentru punctele pe care le aduc în atac, pentru cîştigarea iniţiativei şi lichidarea în faşă a atacurilor adverse. Acestea au fost o „pasăre rară". In schimb, am notat o mulţime de boxeri care atacă exasperant cu capul înainte, din pricina unei proaste poziţii, ca şi a derutei provocate de unele arbitraje.

Dacă pentru boxeri ca Mihalic, Monea, Niculescu ş.a. orientarea în ring, gîndirea în acţiune au devenit o adevărată armă, mai vedem destui boxeri cu... un ochi la adversar şi unul la „colţ" (ex.: Gheorghioni, Moldovan), sau care îşi lasă pur şi simplu adversarul şi se întorc către colţul antrenorului întrebîndu-l parcă din ochi: „Ei, acum ce-i mai fac, maestre?" Trebuie terminat cu „tutela", cu „teleghidarea" în timpul meciului atît de supărătoare, de sancţionată în meciurile peste hotare şi care închistează gîndirea boxerului. Arbitrii noştri au tolerat aceasta, cu precădere unor antrenori ai loturilor şi nu e bine. Indrumările se dau la sală şi, mai ales, în pauzele dintre reprize şi nu de puţine ori sînt hotărîtoare. Unul din ţelurile principale ale antrenamentelor trebuie să fie tocmai orientarea creatoare a boxerului în ring, în funcţie de adversari şi situaţii.

Care sînt după părerea noastră principalele cauze ale acestor lipsuri:

a. loturile au avut un caracter „închis", în contradicţie cu indicaţiile Consiliului General al UCFS, exprimate şi în comunicatul privind normele olimpice. Indiferent de valoarea arătată pe parcurs, unii boxeri au rămas în loturi, în timp ce alţii n-au mai fost căutaţi. Aceştia au venit singuri, ca urmare a valorii şi muncii intense, serioase depuse în pregătire şi care le-au adus medalia de campion. Aşadar, boxul nostru nu s-a redus la sălile loturilor şi aceasta e foarte bine;

b. planificarea pregătirii loturilor a avut unele carenţe, deoarece „vîrful" a fost atins la turneul internaţional (concurs de verificare de etapă) şi nu în octombrie — luna corespunzătoare Jocurilor Olimpice; lipsa loturilor la fazele de „zonă" nu i-a ferit pe mulţi selecţionaţi de surprize, sau, poate că da! Şi nu e concludent pentru unii. Am putea adăuga că frecvenţa meciurilor de verificare a scăzut în perioada ultimă, ceea ce a impietat asupra pregătirii în general şi a mobilizării boxerilor în pregătire, în special.

c. dozarea pregătirii fizice nu s-a făcut cu destulă chibzuinţă la toţi boxerii;

d. orientarea tactică individuală nu a fost suficient în atenţia antrenorilor. Aşa se explică evoluţia diferită a multor boxeri de la un meci la altul, ei negăsind „antidotul" potrivit fiecărui adversar;

e. în sfîrşit, se pare că la exigenţele actuale, la ceea ce aşteptăm de la box în cadrul Olimpiadei de la Tokio, fărămiţarea forţelor de antrenori pe două loturi, şi lucrul cu doi antrenori la cîte 10—15 oameni nu mai corespunde în viitoarea perioadă de pregătire.

Dacă cuvîntul hotărîtor îl au specialiştii care lucrează la lotul olimpic şi care au tras desigur concluziile ce se impun, socotim de datoria noastră să facem totuşi unele sugestii, între care:

— necesitatea unei analize largi, cu participarea tuturor antrenorilor, metodiştilor, medicilor şi a altor specialişti asupra rezultatelor pregătirilor din anul preolimpic;

— înlocuirea elementelor necorespunzătoare din lot şi completarea acestuia. Menţinerea în continuare a două loturi apare ca inoportună în anul care a mai rămas;

— planurile de pregătire să ţină seamă de lipsurile constatate şi mai ales, să pună un accent deosebit pe individualizarea antrenamentelor:

— întărirea colectivului de antrenori. Apare ca nefiresc faptul că antrenorul emerit C. Nour, care a prezentat 17 boxeri din cei 23 cîţi are, în turneul final, avînd 7 finalişti şi 3 titluri, să nu fie angrenat în pregătirea „olimpicilor".

Am mai sugera ideea ca în timpul care a mai rămas, suficient pentru a remedia lipsurile şi a prezenta o garnitură puternică la Tokio, colectivul de antrenori să fie împărţit pe categorii de greutate. Aceasta ar concretiza şi mai mult pregătirea, ar ajuta boxerilor şi ar întări răspunderea antrenorilor.

— rezolvarea problemei orientării arbitrajelor, care încă nu se ridică la exigenţa cuvenită, la nivelul internaţional şi nu contribuie suficient la creşterea calităţii boxului nostru.

Repetăm, avem tineri talentaţi, antrenori pricepuţi şi condiţii optime, pentru a asigura succesul boxului, al sportului romînesc la Tokio!

Ne trebuie o atenţie şi o exigenţă sporită în pregătire, o mai intensă mobilizare a sportivilor şi conlucrare mai strînsă între antrenori.

MIRCEA COSTEA
MIHAI TRANCA

HANDBAL

CAMPIONATE, TURNEE...

Echipele de handbal în 7 îşi continuă activitatea în aer liber, disputînd jocuri amicale. Ne referim în primul rînd la formaţiile fruntaşe, care au încheiat de o bună bucată de vreme partidele cu caracter oficial. Cum timpul a permis şi mai permite încă, ele au trecut — şi bine au făcut — la organizarea de turnee, care le dau posibilitatea să se menţină în formă sportivă pînă la începerea competiţiilor de sală. Asemenea veşti am primit din mai multe centre din ţară. Iată cîteva din ele.

Handbalistele noastre vor avea şi de acum înainte un bogat program de jocuri, fie în cadrul „Cupei de iarnă F.R.H.", fie în competiţii internaţionale. Selecţionata oraşului Bucureşti şi-a început pregătirile în vederea „Cupei oraşului Bucureşti", iar Rapid Bucureşti — campioana ţării — îşi continuă cu asiduitate antrenamentele pentru primul meci din „Cupa campionilor europeni", cu Spartak Subotiţa. In fotografie, Maria Constantinescu (Rapid) — stînga — în plină acţiune la semicerc, într-un meci cu Progresul.

„CUPA 7 NOIEMBRIE" LA BACĂU. — Consiliul regional UCFS Bacău a organizat recent un turneu de handbal în 7 masculin cu participarea a patru echipe de categoria A. In general, competiţia s-a bucurat de un frumos succes organizatoric şi spectacular, contribuind — prin jocurile de calitate oferite — la popularizarea acestui frumos sport printre oamenii muncii din Bacău. Turneul a fost cucerit de *Dinamo Bacău*, la egalitate de puncte (5) cu *Rafinăria Teleajen*, dar cu un golaveraj mai bun. Băcăoanii au obţinut următoarele rezultate: 25-11 cu *Ştiinţa Tg. Mureş*, 14—11 cu *Dinamo Braşov* şi 13—13 cu *Rafinăria Teleajen*. Aceasta din urmă s-a clasat pe locul doi (16—15 cu *Dinamo Braşov* şi 12—11 cu *Ştiinţa Tg. Mureş*). Locul 3 a fost ocupat de *Dinamo Braşov* (23—14 cu *Ştiinţa Tg. Mureş*) cu 2 puncte, iar pe locul 4 s-a clasat *Ştiinţa Tg. Mureş* cu 0 puncte. *(V. Juncu, activist UCFS).*

CAMPIONATE LOCALE. — Celelalte echipe de handbal în 7 sînt angrenate în prime faze ale campionatelor locale (orăşeneşti, regionale).

● Astfel, la Ploieşti s-au încheiat jocurile campionatului de juniori — faza pe oraş. In finală s-au întîlnit *Rafinăria Teleajen* şi *S.S.E.*, meci terminat cu scorul de 14—13 în favoarea echipei din Teleajen, după un joc frumos. In cadrul campionatului regional feminin s-au disputat partidele: *Textila Azuga - Fl. roşie Dorobanţu* 3—3, *Voinţa Sinaia - Voinţa Ploieşti* 7—1, *Textila Azuga - Voinţa Ploieşti* 8—2, *Voinţa Sinaia - Fl. roşie Dorobanţu* 4—1. *Textila Azuga* a avut comportarea cea mai bună, ocupind primul loc în clasament. *(C. Mignea, coresp.).*

● Campionatul de juniori şi junioare al raionului Tg. Săcuiesc, reg. Braşov, a luat sfîrşit cu un dublu succes al echipei *Progresul Tg. Săcuiesc*, care a ocupat locul 1 şi la fete şi la băieţi fără să piardă vreun meci. Pe locurile următoare s-au clasat: *Ştiinţa Covasna* 4 p., *Carpaţi Covasna* 2 p. şi *Agronomia Tg. Săcuiesc* 0 p. la juniori; *Ştiinţa Covasna* 4 p., *Carpaţi Covasna* 1 p. şi *Agronomia Tg. Săcuiesc* 1 p. la fete. *(Ilie şi Const. Stanca, coresp).*

LUPTE

A doua etapă a returului campionatului republican

Sîmbătă şi duminică, în oraşele Bucureşti, Craiova, Timişoara şi Lugoj, s-a desfăşurat etapa a II-a a returului campionatului republican de lupte pe echipe la clasice şi libere.

BUCUREŞTI. Sala clubului Steaua a găzduit întîlniri spectaculoase, unele dintre ele de un ridicat nivel tehnic. Dintre echipele participante (Voinţa Tg. Mureş, Steaua, C.S.O. Reşiţa şi Metalul Buc.), cea mai bună comportare a avut-o Steaua, care a cîştigat toate întîlnirile susţinute.

Iată rezultatele înregistrate: Steaua — C.S.O. Reşiţa: clasice: 8—4; libere: 14—2 = 22—6. Steaua—Voinţa Tg. Mureş 14—2; 14—2; =24—4. Steaua—Metalul Buc.: 11—3; 15—1 = 26—4. Voinţa Tg. Mureş — Metalul Buc.: 4—10; 8—6; = 12—16; Voinţa Tg. Mureş — C.S.O. Reşiţa: 0—14; 6—10; = 6—24; Metalul Buc. — C.S.O. Reşiţa: 8—4; 6—10; = 14—14.

CRAIOVA. In grupa a III-a, etapa a II-a a returului a oferit întreceri viu disputate şi de un bun nivel tehnic. In special, întîlnirile Dinamo Buc. — Steagul roşu Braşov şi Electroputere Craiova — Progresul Buc. au fost foarte disputate. Iată rezultatele:

Dinamo Buc.—Progresul Buc. clasice: 16—0; libere 16—0 = 32—0; Dinamo Buc. — Steagul roşu Braşov: 14—2; 7—9 = 21—11. Dinamo Buc. — Electroputere Craiova: 16—0, 12—2 = 28—2. Steagul roşu Braşov — Progresul Buc.: 16—0 16—0 =32—0. Steagul roşu Braşov — Electroputere Craiova: 14—0; 14—2 = 28—2. Electroputere Craiova — Progresul Buc.: 11—3, 12—4 = 23—7.

R. SCHULTZ — coresp.

TIMIŞOARA. Sîmbătă şi duminică, sala sporturilor din Timişoara a găzduit următoarele întîlniri:

C.F.R. Timişoara — Rulmentul Braşov: clasice 8—4; libere 10—4 = 18—8, C.F.R. Timişoara — Unio Satu Mare: 8—8, 12—4 = 20—12, C.F.R. Timişoara — Rapid Buc: 8—8, 8—8 = 13—16. Rulmentul Braşov — Unio Satu Mare: 6—10, 10—4 = 16—14, Rulmentul Braşov — Rapid Buc.: 4—10, 12—14 = 16—24, Rapid Buc. — Unio S. Mare: 8—8; 10—4 = 18—12.

La această întîlnire cea mai bună comportare au avut-o echipele: C.F.R. Timişoara şi Rapid Bucureşti.

ST. MARTON — coresp.

LUGOJ. Gazdele au cîştigat toate întîlnirile susţinute, clasîndu-se pe locul I.

Iată rezultatele înregistrate:

C.S.O. Galaţi — A.S.M. Lugoj: 4—10, 8—6 libere = 12—16, C.S.O. Galaţi — Chimistul B. Mare: 4—10, 6—6 = 10—16, C.S.O. Galaţi — Vagonul Arad: 6—4, 10—6 = 16—10, A.S.M. Lugoj — Chimistul B. Mare: 10—2, 12—4 = 22—6, A.S.M. Lugoj — Vagonul Arad: 12—4, 8—4 = 20—8, Chimistul B. Mare — Vagonul Arad: 8—2, 2—14 = 10—16.

C. OLARU şi I. LEŞ — coresp.

● Miercuri 6 noiembrie, ora 17, la sala Giuleşti va avea loc întîlnirea restanţă dintre echipele Steaua şi Dinamo Bucureşti.

ŞTIRI

● Primul meci din cadrul finalei pe Capitală a campionatului feminin de calificare s-a disputat duminică. Fabrica de timbre a dispus de I.C.F. cu 5-4. Al doilea joc are loc azi, de la ora 16, pe terenul Progresul.

● Duminică, în cadrul competiţiei feminine organizate de Voinţa s-au înregistrat rezultatele: *Confecţia—Electromagnetica* 14-9 (8-7) şi *Progresul—Voinţa* 14-9 (7-2). Competiţia continuă joi, de la ora 15, pe terenul Voinţa.

A SUNAT CLOPOŢELUL... ÎNCEPE „RECREAŢIA ORGANIZATĂ"!

(Urmare din pag. 1)

la loc de cinste. Se lucrează chiar în clase şi — în lipsa unei curţi adecvate — într-unul din holurile şcolii.

Aşadar, cînd există tragere de inimă, preocupare, se poate!...

CU JUMĂTĂŢI DE MĂSURĂ...

Să mergem mai departe: la şcoala medie nr. 1 „N. Bălcescu" din raionul 16 Februarie. Şi aici a sunat clopoţelul. Elevii au ieşit din clase. Cu singura deosebire că, în cadrul recreaţiei, fiecare îşi găseşte diverse îndeletniciri. E drept că, în fiecare recreaţie, o clasă execută sub supravegherea profesorilor de specialitate, exerciţii şi jocuri sportive. Dar ceilalţi? Or, rostul „recreaţiei organizate" este să angreneze întreaga masă a elevilor în practicarea cu regularitate a exerciţiilor fizice.

Tot un fel de „recreaţie organizată" are loc şi la şcoala medie nr. 22 „Gh. Lazăr" din raionul V. I. Lenin. Aici, în jurul fiecărui panou de baschet din curtea şcolii, se string în recreaţii, elevii din toate clasele şi, „ad-hoc" se organizează întreceri. Îndrumători sînt, fie profesorii de educaţie fizică de serviciu, fie studenţi ai Institutului de Cultură Fizică aflaţi în practică la această şcoală. Desigur, este un lucru bun. Însă ne întrebăm: „ce fac cei de pe... margine"? Fiindcă, se înţelege, nu poate să participe la aceste improvizaţii de jocuri, o şcoală întreagă. In mod obişnuit, doar elevii mai mari ajung la mingi.

Este, evident, un mod unilateral de a rezolva problema, la fel ca şi în primul exemplu. Interesul este, după cum am mai subliniat, ca toţi elevii să beneficieze de destindere. Fiindcă toţi învaţă şi stau zilnic ore de-a rîndul aproape nemişcaţi în bănci.

MOTIVE ŞI... MOTIVE

Prin urmare, exemple bune şi mai puţin bune. O vizită prin şcolile bucureştene ne-a oferit şi altfel de surprize; şcoli în care „recreaţia organizată" este încă o necunoscută... O necunoscută pe cale de rezolvare, neîndoielnic; *dar cînd?* Fiindcă a trecut mai bine de o lună şi jumătate de la începutul anului şcolar. Cît mai trebuie aşteptat pentru ca această activitate recreativă să se desfăşoare şi în şcolile de 8 ani nr. 169 din raionul 16 Februarie, nr. 121 din raionul N. Bălcescu în şcolile medii nr. 10 din raionul 1 Mai, nr. 4, „Aurel Vlaicu" din raionul Griviţa Roşie?

Oprim aici raidul nostru din care reiese clar că acolo unde există pasiune, spirit de iniţiativă din partea cadrelor didactice şi a conducerii şcolilor s-au obţinut rezultate bune. In alte părţi însă — şi este regretabil, deoarece este vorba de şcoli cu mii şi mii de elevi — rezultatele sînt nesatisfăcătoare. Se invocă diverse motive (cel mai adesea lipsa de spaţiu şi faptul că nu peste tot există recreaţie mare), sau se aşteaptă, probabil, noi instrucţiuni. Oare cele trimise şcolilor, în primăvară, au fost uitate?

— Mai sînt trei minute pînă se termină recreaţia organizată. Noi cînd intrăm în joc?

— Mai aşteptaţi vreo doi ani pînă ajungeţi de statura noastră!...

Desen de A. Buiculescu

Părerea noastră este că, la nivelul fiecărei şcoli, există condiţii pentru desfăşurarea „recreaţiei organizate". Ceea ce lipseşte este doar spiritul de iniţiativă, mai multă convingere în abordarea unei activităţi oarecum noi.

Introducerea practicării exerciţiilor fizice de înviorare de către toţi elevii, în cadrul unei recreaţii nu ridică nici un fel de dificultăţi. Cît priveşte foloasele acestei activităţi pentru dezvoltarea fizică generală a elevilor şi rezultatele la învăţătură, concluziile se impun de la sine.

Vom reveni...